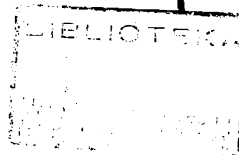

Warszawa, 8 września 1934 r.

URZĄD PATENTOWY

E01 b 11/24

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 20216.

Kl. ~~19 a, 16.~~

19 a 11/24

Edward Lück
(Bydgoszcz, Polska).

Złącze do szyn.

Zgłoszono 1 lutego 1932 r.
Udzielono 11 czerwca 1934 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest złącze do szyn, których końce są skośnie ścięte. Nowość polega na tem, że końce szyn są umieszczone w jednolitem jarzmie. Jarzmo otacza końce szyn z dwóch stron i jest zaopatrzone na dolnej powierzchni w nakładki do łączenia z progami. Złącze według wynalazku ma tę zaletę, że zapobiega rozkręcaniu szyn, gdyż nawet po wyjęciu śrub, łączących jarzmo, łączy końce szyn, będąc przymocowane do progów. W celu rozłożenia złącza należy wyjąć śruby, łączące złącze z końcami szyn, wykręcić śruby, łączące nakładki z progami, następnie nieco opuścić progi i przesunąć jarzmo na jedną z szyn. Te czynności wymagają dużo czasu, wobec czego rozkrę-

cenie szyn w celach zbrodniczych jest prawie wykluczone.

Rysunek przedstawia przykład wykonania przedmiotu wynalazku. Fig. 1 przedstawia złącze w widoku z góry, a fig. 2 — w widoku z boku, częściowo w przekroju.

Złącze według wynalazku składa się z jarzma, otaczającego skośnie ścięte końce szyn 1, 2. Jarzmo ma w przybliżeniu kształt litery U, otacza stopę szyny i przylega górnymi końcami swych ramion 3, 4 do główki szyny. Do podstawy 5 jarzma są przymocowane nakładki 6, zapomocą których jarzmo jest połączone z progami 7. Nakładki 6 są na dolnych końcach zaopatrzone w skośne powierzchnie, w celu pewniejszego połączenia ich z progami.

Skośnie ścięte końce szyn mają, jak wiadomo, tę zaletę, że jazda po takich szynach nie powoduje stukania kół, przyczem unika się wstrząsów, działających szkodliwie na wagony i parowozy. Dzięki zastosowaniu złącza według wynalazku można stosować szyny o dowolnie ściętych końcach oraz szyny znacznie dłuższe od dotychczasowych, np. szyny o długości do 60 m.

Zastrzeżenie patentowe.

Złącze do szyn, których końce są ścię-

te skośnie, znamienne tem, że końce szyn (1, 2) są otoczone z dwóch stron jednolitem jarzmem, którego ramiona (3, 4) przylegają do główki szyny, przyczem jarzmo jest zaopatrzone w nakładki (6) z skośnie ściętymi od dołu końcami do łączenia z progami (7), dzięki czemu można stosować szyny o dowolnie ściętych końcach i znacznie dłuższe od dotychczasowych.

Edward Lück.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

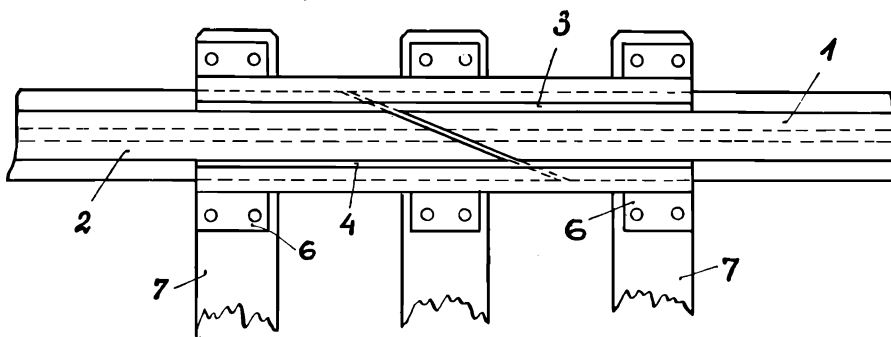

Fig. 2.

